

[Erik Eriksen.]

i høj Grad selv har været medbestemmende for de Vilkaar, hvorunder den arbejder.

Jeg vil ganske afgjort paastaa, at den Politik, Regeringen i det hele taget fører, ikke virker fremmende paa at skaffe Arbejde og Beskæftigelse. Der kan nævnes det ene Punkt efter det andet. Naar man taler med jævne Arbejdere, kan man ikke undgaa at se, at ogsaa de efterhaanden er blevet klar over, at nogle af de Ting, som respekteredes i gamle Dage, og som medvirkede til at skaffe Arbejde, ikke respekteres mere. Hvordan er det gaaet med Opsparingen for at skaffe Produktionsmidler her i Samfundet? Opsparingen er jo ikke stigende i disse Aar, og hvordan gaar det med den Konkurrencedygtighed, hvorigennem vi udadtil skal skaffe os Raa-varer til Industrien? Hvordan er det gaaet med at lære de unge at arbejde? Ser vi ikke, hvordan disse Mennesker spærres ude, fordi der ikke er Mulighed for, at de kan komme ind i den direkte Produktion. Og saadan kunde jeg nævne det ene efter det andet.

Det er, maa jeg sige, kedeligt, at vi ikke kan faa at vide, hvor mange der i det hele taget har faaet Arbejde som Følge af Overarbejdsloven. Det synes, at det, der præger denne Debat, er dette, at denne Lov, Overarbejdsloven, ligesom hele Regeringens Stilling mod Arbejdsløsheden i øvrigt, har været forfejlet, og det Indtryk fæstner sig uvægerligt ogsaa ude omkring i andre Kredse.

Det var tydeligt at mærke paa den ærede radikale Ordfører Hr. Valdemar Sørensen, at de betydende radikale Kredse, som har skrevet og talt imod Overarbejdsloven, vanskeliggjorde ham hans Opgave her. Det ærede Medlem plejer ellers ikke at savne Ord, naar han staar paa Talerstolen. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der er absolut ingen Grund til at være irriteret. Jeg har ikke i min vildeste Fantasi tænkt at beskyldte ham for at tænke eller handle selvstændigt i Samarbejdet med Socialdemokratiet. Jeg forstaar meget vel, at der indskrænker det ærede Medlems Opgave sig til, saadan som Pligten byder, at deltage i alt forefaldende Arbejde.

Leonhard Hansen: Jeg er skuffet over det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen i anden Omgang. Jeg havde saadan glædet mig til en Fos af Ord, og saa sagde det ærede Medlem i Virkeligheden ingenting. Det ærede Medlem gør sig stadig skyl-

dig i en Misforstaaelse, naar han taler om den Ordning, vi havde, før Loven traadte i Kraft. Det ærede Medlem taler om disse Afspadseringsfritimer, som om det kun var dem, det drejede sig om. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at Ordningen gik ud paa, at de første 6 Timer almindeligvis pr. Uge var helt afspadseringsfrie, og det er de 6 Timer pr. Uge, der betyder noget, det er dem, Loven dækker for. Hvad der var ud over de 6 Timer, var kun, hvad man nødvendigvis skulde gaa med til, fordi det var ganske presserende Overarbejde, der skulde udføres. Akkurat det samme kan for øvrigt finde Sted i Dag ogsaa efter Loven, der er bare den Forskel, at nu skal baade de Timer og de første Timer, man havde, afspadseres alle sammen.

Det ærede Medlem spørger mig, om jeg ikke mener, at Aftaler træffes bedst paa et frit Grundlag mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, uden at man har en Lov hængende over Hovedet med Straf o. lign. Jo, det er jeg saa rystende enig med det ærede Medlem om; men det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer har haft 5 Aar til frit at træffe de Aftaler med hinanden, som man har ment var nødvendige paa dette Omraade. Man kunde bare ganske roligt være blevet enig — saa var denne Lov ikke kommet.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, som har en saa dyb Bekymring for de Arbejdere, der mister noget i Overarbejdsbetaling, om han virkelig tror, at Arbejderens Forhold er bygget op paa Overarbejdsfortjeneste. Det ærede Medlem taler om alt det, som disse Arbejdere havde tænkt sig at kunne faa for denne Overarbejdsbetaling. Hus og Have. Tror det ærede Medlem virkelig, at Fagorganisationerne i Danmark mener, at man i det hele taget skulde kunne bygge Arbejderens Forhold op paa Overarbejdsbetaling? Det, vi arbejder for, er at faa en Realløn, hvor der ikke er Tale om de Tillæg, som Overarbejdsbetalingen giver.

Det er for øvrigt en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem at tro, at en Afstemning blandt Arbejderne i Dag vilde gaa imod Loven. Jeg er overbevist om, at mindst $\frac{3}{4}$, ja, et endnu langt større Tal, vilde gaa med Regeringen i dette Spørgsmaal, selv om der blev Afstemning i Dag.

Det ærede Medlem kom med nogle Udtalelser om de forvirrede Tilstande, om at Loven virkede generende, og om de Brølere, der var lavet i Loven. Maa jeg